

[Arne Melchior]

Hr. Frank Jensen burde være så erfaren efterhånden, at han skulle vide, at sådan bør i hvert fald et folketingsmedlem ikke omtale huset her som en sådan enhed, som enten gør sådan eller sådan. Herinde brydes meningerne, og der tages fejl herinde. Jeg kan nøjagtigt sige, hvor tit der tages fejl herinde: nøjagtigt lige så tit som andre steder i landet, i virksomheder, i foreninger, i organisationer, i familier, overalt, hvor mennesker er ved værket.

Derfor – og jeg takker formanden for, at han gav mig lov til denne bemærkning, men der var jo lagt op til det i hr. Frank Jensens tale – skal hr. Frank Jensen én gang for alle skrive sig bag øret, at han ikke skal lade munden løbe over med en sådan summarisk, værdiløs vurdering af partierne, af menneskene, af kollegaerne herinde i Folketinget.

Det er en beklikkelse af husets ære at se bort fra noget, man udmærket ved, bare fordi man skal drille nogen.

Formanden:

Jeg skal om debatten sige, at selv om den ser ud til at fjerne sig fra emnet, vil det altid være sådan, at Folketingets og folkestyrets arbejdsvilkår kan indgå i en hvilken som helst debat i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg mærkede mig, at hr. Arne Melchior ikke har haft mulighed for at være til stede ved andenbehandlingen af dette lovforslag, for hvis hr. Arne Melchior havde været det, ville han være blevet bibragt den store taksigelse fra min side til Centrum-Demokraternes indsats i forbindelse med udvalgsbehandlingen af dette lovforslag. Hr. Arne Melchiors gruppefæller vil kunne bekræfte, at jeg ved andenbehandlingen her fra Folketingets talerstol rettede en meget stor tak til Centrum-Demokraterne for deres indsats under udvalgsarbejdet. Selvfølgelig er vi glade for, at vi får vedtaget lovforslaget om ophævelse af de gebyrer, som både hr. Arne Melchiors parti, mit parti og også SF stemte imod ved indførelsen i januar måned 1990, men når vi alligevel beklager, at det er til skade for dette hus' renommé ude i landet, skyldes det, at vi har et lovforslag fra landets justitsministerium og justitsminister, som er blevet fremsat her i huset, og som bliver ophævet mindre end 1

år efter med en stemme fra selv samme justitsminister, som har fremsat lovforslaget. Det var det, jeg sagde, og det er derfor, ansvaret for renomméet her i huset er placeret hos regeringspartierne og de partier, som stemte loven igennem i januar måned 1990, og ikke hos hr. Arne Melchiors eller fru Ebba Stranges eller mit parti. Sådan ligger det.

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Jeg synes, det er besynderligt, at den socialdemokratiske ordfører kører så hårdt frem. Der har, siden dette lovforslag blev vedtaget, været et folketingsvalg, og det ændrede sammensætningen herinde på en særdeles markant måde. Derfor synes jeg, hr. Frank Jensen skulle være glad ved at få sit forslag igennem, endda med bred tilslutning, men selvfølgelig med den bemærkning, at de penge, der mistes på finansloven, vil man også søge at få igennem på den kommende finanslov.

Jeg synes, at det er sådan lidt af denne her – undskyld, at jeg må bruge ordet – storagtighed fra hr. Frank Jensens side, der kommer til udtryk her. Men til lykke med det, hr. Frank Jensen! Hvis det glæder Socialdemokratiet og hr. Frank Jensen at kunne skælde mig ud her på den måde efter et folketingsvalg, er det jo egentlig også det eneste, de har at glæde sig over i tiden.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg vil dog sige til hr. Grove, at der faktisk er grund til at glæde sig over, at disse afgifter, som var ufolkelige og uhensigtsmæssige, for enhver tid er afskaffet. Så det kan vi da godt glæde os over.

Må jeg så sige tak for takken til hr. Frank Jensen. Jeg angledede ikke efter den, men jeg forstår, at vi nu er enige om, at hr. Frank Jensen og andre talere her kan bebrejde et parti, et medlem eller en minister deres udtalelser eller deres holdning. Det er det, talerstolen og debatten er til for; det kan man gøre. Men man skal ikke sige – og det fik hr. Frank Jensen kun sagt indirekte, men nu da han markerer, synes jeg, at han skulle bekende, at man ikke kan tillade sig at sige det – at fordi Folketinget eventuelt gør en fejl i nogles øjne, men ikke i alles øjne, er Folketingets ære dermed beklippet.